

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Отъ гдѣ знаете ?

ДОНА ЛЮКРЕЦІА

Увѣрена съмъ. Този момъкъ е отъ Венеція, а не отъ Ферраръ. Прочее

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Доста ли е това свидѣтелство ?

ДОНА ЛЮКРЕЦІА

Туй ся е случило заранъ ; а пъкъ азъ знаиъ че той бѣше прѣзъ всичка-та ноцъ при една по име Фіяметта

ДЖЕНАРО

Не, госпоже.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Ваше Высочество ся мами. — Оставете ми да го пыгамъ. — Господине Дженаро, ви ли сте извършили това престѣпление ?

ДОНА ЛЮКРЕЦІА, замаяна.

Задушихъ ся ! Въздухъ ! въздухъ !

[Отива на единъ прозорецъ, и като заминва покрай Дженаро казва му ниско и скоро].

— Кажи че ты не си !

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Каза му пѣщо полегка.

ДЖЕНАРО

Херцоге, рыба̀ри-тъ, които сѣ мя отрасли въ Калабръ и кои-то мя окъпахъ като бѣхъ още малкъ въ морска вода за да бѣдѣ ягкъ и дързостенъ дали ми сѣ едно наставленіе съ кое-то человекъ изгубва животътъ си, нѣ никога честь-тъ си : “Пра-